

Koorweekend bij buitengoed Fredeshiem Steenwijkerland

Op 5 en 6 september hielden we ons jaarlijkse koorweekend op buitengoed Fredeshiem in Steenwijkerland. En wat had de organisatie hiervoor een geweldige plek uitgekozen! Na een rit van 1,5 uur kwamen aan in een prachtige omgeving en brachten we onze spullen naar de kamers. We deden ons tegoed aan de nodige hoeveelheid koffie, thee en wat lekkers. Voorafgaand aan de eerste workshop door Diet vertelde Thijn ons over de interessante ontstaansgeschiedenis van buitengoed Fredeshiem.

Erf van de vrede

In tegenstelling tot wat de naam doet vermoeden, is Fredeshiem niet afkomstig uit Duitsland maar uit Friesland. Enkele broeders van het doopsgezind geloof gingen op zoek naar een geschikte plek om het geloof te beleven, volgens de doopsgezinde gedachte zonder al teveel gepreek. In Friesland hadden de broeders geen succes, maar tijdens een dienst in Steenwijk werden ze op een perceel bos op landgoed De Eese gewezen.

Buitengoed Fredeshiem werd in 1929 opgericht onder de naam Friesch Doopsgezind Broederschapshuis Fredeshiem. Fredeshiem betekent 'Erf van de vrede'. En die vrede hebben we als IntervOcaal ruimschoots ervaren! Wat een ruimte en rust hadden we...

Workshop bubbelen en boventonen

Net als vorig jaar gingen we bij de eerste workshop 'bubbelen' met een rietje in een flesje water. Deze keer gebruikten we daar ook een elastiekje bij om de toonhoogte af te stemmen. Diet legde ons uit dat het rietje het verlengde is van de luchtpijp en dat de plek van het elastiekje de toonhoogte bepaalt. Het was nog best lastig om verschillende tonen te maken maar het was wel leuk om te doen, en met verschillende emoties werd het compleet hilarisch.

Twents midwinterhoornlied

Voor het volgende onderdeel gaf Frank ons uitleg over boventonen, waarbij hij en Diet gebruik maakten van hele grote rietjes. Deze komen voor in het nummer 'Midwinterhoorns roopt', waarmee we hierna aan het werk gingen. Het lied gaat over de midwinterhoorn, licht en donker. Elke midwinterhoorn heeft zijn eigen boventoon en dus waren ook alle grote rietjes verschillend. Bij het refrein voelde mijn stem zelfs als een midwinterhoorn!

De lunch was uitermate goed verzorgd, we hadden de keus uit een hoop verschillende soorten eten en drinken. Sommigen van ons hebben hierop nog even gewandeld in de omgeving.

Apart en samen werkte goed

Na de pauze ging Frank met de mannen en Diet met de vrouwen verder aan het werk met het midwinterhoornlied. Toen we weer samenkwamen bleek dit een goed effect te hebben, het eindresultaat was des te beter.

Na een pauze met koffie en thee gingen we net als vorig jaar weer Speeddaten, in tweetallen stelden we elkaar verschillende vragen. Hierna gingen we weer zingen, Diet gaf iedere noot verschillende nummers die we afwisselend in groepen zongen. Dit principe konden we later goed gebruiken bij het nummer Janger.

Voor het avondeten hadden we een uitgebreide barbecue die we zowel binnen als buiten konden gebruiken, wat gezien het weer wel zo prettig was.

Café chantant en dansant

Het café chantant werd deze avond gepresenteerd door Thea en Pieternel. Zij vertelden een prachtig verhaal over Ali B.: toen hij een lied moest zingen voor zijn juf bleek hieruit zijn talent. Hierna lieten op hun beurt een hoop andere IntervOcalers hun talent zien en horen.

De eersten die het podium betraden waren Brigitte en Bernadette, zij zongen een prachtig lied. Jiddische tumbalalaika's werden vervolgens gezongen door Vera, Yvonne, Ning en Jane en André zong een opera over de liefde der lusten. Alle optredens van de avond werden afwisselend begeleid door Frank, Thea en Pieternel. Hierna volgde een zeer verrassend optreden van de gelegheidsgroep Seventy up: Thijn, Malou, Jan en Annie. Op de melodie van Un poquito cantas bezongen ze hoe geweldig of het wel niet is om boven de 70 te zijn. Het was een uitermate komisch lied.

Na de pauze hadden we spontaan een café dansant: dit begon met een prachtige Indonesische dans door meerdere koorleden. Bijzonder was dat de koorleden niet alleen uit Indonesië kwamen en dat ze knap gelijk dansten. De kleding was zelfgemaakt door Jane en behalve zeer mooi ook een tikkeltje gewaagd... De volgende dans was een trojak, uitgevoerd door de organisatoren van het weekend. Helaas kon Arnold er na zijn harde werk in de organisatie door een kaakontsteking niet bij zijn, hij werd vervangen door Hans. De dans ging over het moment dat de bergmensen klaar zijn met dorsen en de blijdschap was te zien en te voelen. Ik vond de dans zeer knap uitgevoerd.

Jutta droeg hierna een gedicht voor van oud-stadsdichter Bob Boswinkel dat ook van toepassing is op een groot deel van IntervOcaal: het ging erover dat je bij je inburgering ook trots moet blijven op je roots. Het was een uitermate indrukwekkende tekst.

Frank, Hetty en Pauli hadden zichzelf met hun accordeons benoemd tot het trio Kwik, Kwek en Kwak. Zij speelden een paar adembenemend mooie nummers, iedereen zat muisstil te luisteren.

Even indrukwekkend was het toen Diet met Frank op de accordeon een Frans lied zong. Op dit punt van de avond was ik weer zo trots op de diversiteit van IntervOcaal!

Na een mooi optreden van Evode met onder andere het nummer Mireille traden tenslotte Thea op de gitaar en Pieternel op de viool op. Zij zullen in de toekomst vaker optreden onder de naam Duo Tonen. Deze avond speelden zij twee tango's en nog één ander liedje. Dit was een mooie afsluiting.

Er was maar weer eens gebleken hoezeer IntervOcaal barst van breed talent, nu was het tijd voor feest! Wat hebben we ons uitgeleefd en wat hebben we elkaar deze avond uitgebreid leren kennen! De muziek was te leuk om pauze te nemen en het was haast te gezellig om te gaan slapen. De laatsten zochten rond half 4 toch maar eens hun bed op...

Vormen maken, bubbelen in de kuil en de didgeridoo

Zondag begonnen we na het onbijt de dag in een kuil naast Fredeshiem. Diet gaf ons opdracht om verschillende vormen te maken, wat nog best lastig was aangezien we niet mochten praten of gebaren. Ook duwen was niet toegestaan! Nadat we onze stem hadden losgemaakt met bubbelen probeerden we de didgeridoo na te bootsen. Hierna hebben we nog even van de omgeving genoten.

Dankwoorden aan organisatie

Voordat we aan de generale begonnen werd de organisatie uitgebreid bedankt: Jan, Urszula, Zerline, Diet en Frank ontvingen een mooi cadeau omdat ze zo hard gewerkt hadden om ons zo'n geweldig weekend te laten beleven. Voor Arnold waren er speciale woorden omdat hij er dus helaas niet bij was, voor zijn harde werk ontvangt hij het cadeau zeker later. En toen was het tijd om de puntjes op de i te zetten...

Concert

Voor ons concert hadden we gehoopt op een wat groter publiek (30 a 40 mensen) en het kwam wat moeilijk los maar na een paar nummers kwam dit helemaal goed.

Het zong af en toe mee en werd verderop in het concert steeds enthousiaster!
Ons programma was grotendeels gelijk aan dat van ons concert in de synagoge, ook nu zongen we veel van dezelfde nummers over vrijheid, dromen, de liefde en verlangens.

Extra was dat Jutta het gedicht van Bob Boswinkel ook nu voordroeg, waarop ook weer mooie reacties kwamen. Thea en Pieternel droegen een romantische tango voor met gitaar en viool, de kaarsjesdans bij tari piring werd opnieuw uitgevoerd en het Spaanse gedicht werd weer voorgedragen. Met 'Samen in Enschede' hadden we een geweldige afsluiting voor zowel IntervOcaal als het publiek.

Bijzonder mooie dankwoorden van Fredeshiem

Een woordvoerder van Fredeshiem had achteraf geweldige dankwoorden voor ons, ze prees ons op allerlei gebieden en was blij verrast over de vele talenten binnen IntervOcaal. Ontroerend vond ik wat ze zei over het nummer 'Irgendwo auf der welt': voor haar was de weg naar de hemel die middag in Fredeshiem begonnen. Een mooier compliment kan je niet krijgen...

Daarmee was er helaas een einde gekomen aan een prachtig weekend, de mooie herinneringen blijven gelukkig voor altijd bestaan. Nogmaals mijn grote dank aan iedereen die een bijdrage heeft geleverd aan deze geweldige ervaring!

Titia van Hooijdonk